

delse i to tilfælde: dels hvor en sag om erstatning kan genoptages, fordi den pågældende sygdom efterfølgende er blevet optaget på fortegnelsen over erhvervs sygdomme, jf. arbejdsskadesikringslovens § 41, stk. 2, dels hvor en sag genoptages på andet grundlag end arbejdsskadesikringslovens §§ 41-43. Den sidstnævnte kategori angår tilfælde, hvor sager genoptages på almindelig forvaltningsretligt grundlag i anledning af, at myndighederne har ændret deres praksis. Arbejdsskadestyrelsen har således genoptaget sager i tilfælde, hvor arbejdsskademyndighedernes praksis er blevet underkendt ved domstolene.

Den foreslåede ændring berører ikke spørgsmålet om, i hvilke tilfælde der kan ske genoptagelse af arbejdsskadesager.

Baggrunden for forslaget til § 36, stk. 5, er, at Beskæftigelsesministeriet har anført, at man finder det hensigtsmæssigt, at det sikres, at der i de nævnte to særlige tilfældegrupper fortsat vil gælde en særlig lang frist for at søge sagen genoptaget. Forslaget vil medføre, at krav i anledning af skader, hvor den skadevoldende handling er ophørt for mindre end 30 år siden, vil kunne genoptages i de omhandlede tilfælde. Dette er en forlængelse i forhold til den gældende frist på 20 år.

En tilsvarende bestemmelse vedrørende tilfælde, hvor myndighedernes praksis ændres, gælder og vil efter lovforslaget fortsat gælde for krav på skatteområdet, jf. skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 7, og § 32, stk. 1, nr. 1, og lovforslagets § 37, nr. 4 (forslag til skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 4).

Hvis ændringsforslaget vedtages, vil forslaget til ny forældelseslov (L 165) navnlig medføre følgende ændringer for de tilskadekomne på arbejdsskadeområdet:

Lovforslaget om en ny forældelseslov med de ændringer, som følger af ændringsforslaget, vil medføre, at der på arbejdsskadeområdet dels kommer til at gælde en 5-årig forældelsesfrist, der regnes fra skadens indtræden, men som suspenderes, så længe tilskadekomne ikke har kendskab til fordringen eller skyldneren og dette ikke skyldes grov uagtsomhed, dels kommer til at gælde en absolut 30-årig forældelsesfrist, som regnes fra den skadevoldende handlingens ophør.

I dag gælder alene den 20-årige forældelsesfrist efter Danske Lov. Denne frist kan ligesom den foreslåede 30-årsfrist ikke suspenderes og løber fra den skadevoldende handlingens ophør.

Arbejdsskadesikringslovens særlige regler om anmeldelsesfrister over for arbejdsskademyndighederne berøres ikke af lovforslaget. Med forbehold for disse regler betyder lovforslaget i praksis, at f.eks. en person, som 21 år efter at være ophørt med et farligt arbejde bliver syg som følge af arbejdet, i modsætning til i dag vil kunne fremsætte krav om erstatning m.v. inden for 5 år fra sygdommens opståen. Dette er en klar forbedring i forhold til i dag, og lovforslaget vil altså være til gavn for dem, der bliver ramt af sygdomme, som er meget længe om at udvikle sig. Omvendt vil reglerne blive skærpet f.eks. for den, som forholder sig passiv i mere end 5 år efter at have fået kendskab til, at vedkommende er blevet syg som følge af arbejdet. Denne skærpelse vil på den anden side i mange tilfælde i virkeligheden være en fordel for tilskadekomne, idet en hurtigere afklaring af sagen alt andet lige vil øge mulighederne for, at afgørelsen træffes på et bevismæssigt sikkert grundlag.

For så vidt angår genoptagelse af sagen ved arbejdsskademyndighederne, vil lovforslaget med de foreslåede ændringer ikke medføre forringelser af betydning i forhold til gældende ret, men derimod den forbedring, at de sager, der er omfattet af ændringsforslaget, fremover vil kunne genoptages i op til 30 år i stedet for som i dag i op til 20 år.

For så vidt angår indbringelse af arbejdsskademyndighedernes afgørelse for domstolene, vil forslaget om en tillægsfrist på 3 år betyde, at der altid vil være mindst 3 år til at overveje, om man vil indbringe afgørelsen for domstolene. I dag gælder alene den 20-årige forældelsesfrist også i denne relation, men 3 år bør være nok til at vurdere en afgørelse fra arbejdsskademyndighederne, og som ovenfor nævnt er det ikke nødvendigvis til tilskadekomnes fordel at vente meget længe med at anlægge sag. Fremkommer der væsentlige nye faktiske oplysninger, vil der desuden være mulighed for at få sagen genoptaget efter arbejdsskadesikringslovens regler herom.